

Flamingante

van Enggelse bloede...

Jong zijnde respectievelijk bij de VKSJ en de Chiro en als grootouders bij KAV en KWB, weten Annie en Omer beter dan wie ook dat dààr alleen liefde kan wonen... waar men stil en ongedwongen alles voor elkander doet.

Pas vele jaren nadien zou Annie Stuyck vernemen dat ze in Hackney op 25 september 1940 werd geboren uit bloedeigen ouders Richard Hill en Grace Elisabeth Wager. Door oorlogsomstandigheden belandde het wicht bij het Oostendse gezin van Johannes en Mariette Stuyck-Deschepper, alwaar het uit fop en papfles het Vlaamste Vlaams sabbelde. Naderhand in Brels plat pays geworteld, werd Vlaanderen een thuis dat Annie nooit meer zou verlaten.

Omdat ze van niet beter wist, heeft Annie dan ook haar echte ma nooit gemist. Op haar 18de stierf pleegvader Johannes Stuyck en dan kwam als spontaan de waarheid aan het licht. *Wat ging er toen in je om?*

— **Annie Stuyck** : „Er viel als het ware iets op zijn plaats. Zonder te beseffen 'wat' eigenlijk, vermoedde ik al lang een geheim. Toen mijn afkomst me in alle details werd kond gedaan, zetten hete traantjes mijn gemoed blank. Later zou het tot mij doordringen dat diegenen die je verwekken daarom nog niet je échte ouders zijn, maar wel diegenen die je een opvoeding geven. Mijn échte moeder zal wel altijd Mariette Deschepper zijn, dat kleine drukke ding en toch zo hartelijk menske dat altijd in de weer was voor God, iedereen en voor mij... in het bijzonder.”

Vrouwen betere diplomaten dan mannen

Annies pa lag in het ziekenhuis toen men op zeker ogenblik een jongen binnenbracht die leider was van de Chiro op de Vuurtoren en bezoek ontving van een zekere Omer Vanhoutte. Het werd geen liefde op het eerste zicht, want Annie bezwoer haar VKSJ als beste jeugdbeweging... terwijl de nog knevelzuivere Omer geen kwaad woord wou horen van zijn Chiro. Waar Gods wegen ondoorgrondelijk zijn... en Amors pijlen niets of niemand ontzien, stonden Annie en Omer vroeger dan verwacht vóór het altaar... en bleek de nr 12 in de Noordzeestraat op de Vuurtorenwijk een warm nest voor ooeivaars. Oordelend althans naar de twee meisjes en twee jongens die er werden afgeleverd... en het percentje aan vijf kleinkinders dat er naderhand nog bijkwam.

— *School jou flamingantisme tussen de huwelijkslakens... of had je al altijd Vlaamse pepers in je bloed?*

— **Annie Stuyck** : „Mijn pleegouders waren echte Oostendenaars, die mij een Vlaamsgezinde opvoeding meegaven. Daarbij was ex-senator en ex-raadslid Leo Vande Weghe getrouwd met een nicht van moeder Mariette. Het was dan ook Leo die ons overhaalde om bij de VU aan te sluiten. Voor mij was het een reactie op storende toestanden zoals de zoon van mijn vroegere Waalse patron die, in Oostende geboren en in een atheneum getogen... maar niet ophield te pas en te onpas tegen iedereen Frans te baze-

len...”
— *Je schoot goed op met nonkel Leo?*

— **Annie Stuyck** : „Aanvankelijk kwamen we inzake ons Vlaams gedachtegoed heel goed overeen. Zijn overstap naar het Vlaams Blok deed onze vriendschap evenwel geen goed. Ik had begrip dat *in die tijd* veel VU-ers de kant van 't Blok kozen. Ik aanvaardde evenwel niet dat Leo al hetgeen hij vroeger had aanbeden, plots ging vermaledijden. Nonkel was een man van zwart/wit. Iemand die geen grijstinten kende.”

— *Heb jij een grotere waaier aan diplomatie?*

— **Annie Stuyck** : „Vast en zeker. Als vrouw weet je de nuances van het leven te onderscheiden. Sla een andere weg in, maar breek daarom het goede niet af dat je voordien als dogma voorhield. Afgaande hierop, pretendeer ik stout dat vrouwen betere diplomaten zijn dan mannen...”

Vrouw wil studies ten nutte maken...

Comfort en luxe van een doorsneegezin in de welvaartmaatschappij, doen allicht bevroeden dat een vrouw vandaag de dag in de watten wordt gelegd. Villahuis, keuken, meubilair, auto en twee inkomsten... mensen toch, 't kan gewoon niet meer op?

— **Annie Stuyck** : „Vrouwen die moeten gaan werken omdat het financieel noodzakelijk is... vind ik op zich een dilemma. Iemand die tegen haar gedacht heel de dag de werkfrak draagt, kan moeilijk 's avonds bij haar thuiskomst geduld en vriendelijkheid opbrengen voor kinderen en man. Ik begrijp dat vrouwen die lang gestudeerd hebben, hun kennis uiteindelijk willen ten gelde maken. Ik ben nog een van die uitzonderingen die stopte van werken toen ik trouwde. Welnu... heel in het begin dat we getrouwd waren, werkte Omer op verplaatsing van 6 tot 19 u. Toen ik dan hele dagen alleen was, heb ik wel heel erg mijn opgegeven job gemist.”

— *Een vrouw aan de haard, is dit nog van onze tijd?*

— **Annie Stuyck** : „Na-tùrljik ! Een vrouw aan de haard is er altijd wanneer de kinderen thuiskomen. Maar praktisch is het niet meer haalbaar, omwille van de studies die mama deed. Achteraf gezien, hebben wij een beter leven gehad dan de sleutelkinderen van vandaag.”

— *Wat kan er ten overstaan van de vrouw nog altijd niet door beugel?*

— **Annie Stuyck** : „In de eerste plaats de manier hoe een man nog altijd de vrouw behandelt. Zelfs de nieuwe generatie mannen behandelt vrouwen nog altijd als minderwaardige schepsels. Ik betwijfel of dit ooit wel definitief zal veranderen. Bekijk het politieke

voorlopig werd vrijgelaten.”

— *Zijn boekje, gazetten, tv en andere media ook niet een beetje schuldig aan die ontorende smeerlapperij?*

— **Annie Stuyck** : „Heel zeker, omdat ze het allemaal klakkeloos en zonder commentaar loslaten op de massa. Zeg me nu eens, op welke pos kom je nog terecht voor gewone, goede ontspanning?...”

— *Een meisje wordt vrouw moeder, oma... Maak daar eens op jou manier een kranjsj rond?*

— **Annie Stuyck** : „Zovee hoofdrolspelers uit het grote leven die normaal heel vee over hebben voor hun medemens... en hierbij, indien nodig, zichzelf steevast op de tweede plaats zetten. Liefde reikt verder dan een huwelijksbed, het is gewoon de ene kee wat meer water in de wijf doen dan de andere keer. He ergste wat toekomstige trouwers kan overkomen, is dat een door studies geschraagd zelfstandig persoontje de trouwing over de vinger wordt geschoven. Je weet wel zij die op 't kot hebben gezeten of reeds alleen of in partnerschap leefden. Welnu als je in zo'n situatie tezamen wilt voortdoen dan moet je iets van mekaar kunnen verdragen. Er is geen andere uitweg : je kunt toch niet verlangen dat de ene minnaar volledig de levenswijze van de andere geliefde gaat overnemen...”

— *Is Annie een gelukkige vrouw?*

— **Annie Stuyck** : „Jàà'k ! Ik leefde mijn leven zoals ik het wilde leven... en ben voor 90 procent gelukkig. Die resterende 10 procent moet ik afdragen aan gewrichtsreuma, waarvan de dokter zegt dat ik daarmee wel honderd jaar kan worden. Mijn adoptiema zei vroeger altijd dat ze zo afzag van *vliegende fleuresien*. Ik moest daar altijd zo mee lachen, omdat ik me toen inbeeldde dat die 'fleuresien' in de kamer aan 't rondvliegen was. Ik heb het nu zelf en kan er verdraaid niet mee lachen. Niettemin ben ik een gelukkige vrouw : daar zijn mijn 4 kinderen, mijn 5 schatten van kleinkinders en mijn vent Omer, wiens krullenmoustache de accolade is om nog heel veel gelukkige jaartjes te omhelzen !”

wereldje, waar een vrouw dubbel zo weerbaar moet zijn als de man. Daarbij stemmen de vrouwen meestal op mannen, want solidariteit is bij wijven ver te zoeken...”

Ik verkies Bredene boven Oostende...

Annie Stuyck die tamelijk haar bult uitstak voor de Volksunie, bekijkt de politiek in het algemeen met geen goed oog. „Nationaal schuiven ze alles op de lange baan en draaien op de tv nogal wat rond de pot. Bij het stellen van een vraag hebben ze een 4-gangenmenu : jaa... maar... als... 't zal wel... en totentrekken hierbij zó enig dat ook maar niemand begrijpt wat ze eigenlijk willen zeggen. Recht voor de raap is immers een traject dat door machthebbers nooit wordt aangedaan.”

— *En de huidige 'Bouwwerf Oostende'?*

— **Annie Stuyck** : „Laat me vooreerst zeggen dat ik — en met mij veel Vuurtorenaars — veel liever bij Bredene zouden aangesloten zijn, om de eenvoudige reden dat de Oostendse politiciers alleen maar den Opex kennen wanneer het verkiezing is. Wij liggen aan de andere kant van de haven... en wie trekt zich daar van aan. Als je moest weten hoeveel Opexenaars overwippen naar de Bredense dinsdagmarkt en 's zomers stoeien in de duinenblekkers en baden in een bijna ongerept zeegebied ! Om het over Oostende te hebben, ze hebben nogal wat laten verloederen zeker. Sjongens toch, wat zijn ze daar allemaal nog

rechtvaardig worden. Motieven ? Hij heeft het *misschien* toch niet gedaan. We mogen hem toch niet berechten voor iets dat hij *misschien* toch niet zou gedaan hebben. En al die 'misschiens' samen lopen per slot van rekening uit op één onrechtvaardigheid. Hoe dikwijls lees je niet dat iemand opgepakt werd voor verkrachting of pedofilie die vroeger al een keer veroordeeld werd voor dezelfde feiten, maar

niet kwijt : Zeebrugge boft met *ónze* Zeemacht ; de visserij ligt ver op zijn gat... en ik heb er mijn grootste twijfels over of Holyman Sally uiteindelijk zal standhouden.”

— *De Koningin der Badsteden scoort blijkbaar niet hoog?*

Liefde reikt verder dan gewoon 't huwelijksbed...

— **Annie Stuyck** : „Daarvoor moet de ontevreden bevolking toch niet met de vinger gewezen worden. Neem het Kursaal, dat ik archieeliek vond toen men het bouwde. Toen het er dan toch stond, mag toch wel de vraag gesteld worden zeker waarom men het al die tijd niet onderhield. Zoals het Casino zijn in de naoorlogse tijd nog een hele boel andere Oostendse merwaardigheden dezelfde verloederde weg opgegaan...”

De maatschappij met zijn blij en minder mooie momenten...

Pedofilie, affreuzen moordpartijen en lamentabel gerecht zijn voor de media dankbare voer voor hun blijkbaar onuitputtelijk dagelijks bloed- en tranenfeuilleton.

— **Annie Stuyck** : „Ze willen zodanig rechtvaardig zijn... dat ze per slot van rekening on-